

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclvsio XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

tit impossibile eos esse homines. Accedit ad difficultatem, quod sunt doctores, qui putent animas nihil ab igne, sed in igne tantummodo pati, ut sit ignis non tortor, sed carcer animarum. Idcirco & hic ingredior multo maxime dubiam & disputabilem materiam, & quid super ijs rebus perceperim profero.

C O N C L V S I O X I I I .

Impfecta sanitas seu charitas morituri, necessario secū fert magnū timorem, tantoq; maiore, quanto minor fuerit ipsa.

P A T E T per illud i. Joan. iiiij. Timor nō est in charitate, perfecta charitas foras mittit timore, quia timor pœnā. Igitur si perfecta charitas foras mittit timorem, necessariū est, ut imperfecta timorem non mittat foras. Ac per hoc, timor sit cum charitate imperfecta. Sed ubi est illa perfecta charitas? & (ut digrediar paululum) quis est sine timore mortis, iudicij, inferni: nam in homine quantumcumq; sancto reliquiæ sunt uetus tatis & peccati, & non possunt filij Israel in hoc tempore lebusæum, Cananæum, & reliquas gentes penitus delere, manet uestigium prioris Adæ. Hæc aut uetus est error, concupiscentia, ira, timor, spes, desperatio, mala conscientia, horror mortis &c. Hæc enim sunt ueteris & carnalis hominis, minuitur aut in novo homine, sed nō extinguitur, donec & ipse extinguitur per mortē, sicut ait Apostolus, licet is qui foris est noster homo corrumpat, ille qui in tuis est renouatur de die in diem. Igitur ista mala reliquiarū uetus tatis, per indulgentias nō tolluntur, nec per cœptam contritionem, sed incipiunt tolli, ac proficiendo magis ac magis tolluntur. Hæc est sanitas spiritus, nihil aliud q; fides seu charitas in Christo.

Isto sic posito, patet conclusio satis, quia si quispiam fuerit præ occupatus morte, priusq; sit perfectæ charitatis, quæ timore pellat, necessario cū timore & horrore moritur, donec perficiatur charitas, & foras mittat timore illum. Hic aut timor, est ipsa conscientia mala & trepida, propter defectū fidei. Nulla est em̄ formidolosa cōscientia, nisi quæ fide uel vacua, uel imperfecta est. Sic enim & Apostolus ait, Sanguinē Christi liberare cōscientias nostras ab operibus mortuis. Et iterum, Heb. x. Aspersi corda a cōscientia mala in plenitudine fidei. Breuiter si possum probare Quod causa horroris, & timoris sit diffidētia, Rursum, causa se-

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

curitatis, si fides, credo simul probatū esse, quod moriens in fidē imperfecta, necessario timet, & horret, sed diffidentiam esse causam terroris, desperationis, damnationis, in Euāngelio sāpius legitur. Prīmū, quando Petrus dñm a se iussit exire, quia homo peccator ego sum, inquit. Secundo, qn̄ cōcepit mergi propter modicā suam fidem. Tertio, quando discipuli p̄turbatione uoluerunt clamare, ubi Christū super mare ambulantē, phantasma putabant. Quarto, quando turbati existimabant se spiritū uidere, cū intraret ad eos ianuis clausis. In his oībus ostenditur diffidentiā esse causam timoris, & horroris, Venit ergo omnis turbatio ex diffidentia, oīs securitas ex fiducia in deum. Fiducia aut ex charitate, quia necesse est, ut is tibi placeat, in quē confidas

CONCLV SIO XV.

Hic timor & horror satis est, se solo, facere (ut alia taceam) pōnā purgatoriū, cum sit proximus desperationis horrōi,

NIHIL de igne & loco purgatorio loquor, nō quod eane gem, sed quod alia est illa disputatio, nec a me nunc instituta, de inde quod nesciā, ubi sit locus purgatoriū, licet B. Thomas illū sub terra esse putet. Ego uero interim cum B. August. remaneo, scilicet quod receptacula animarū abdita sint, & remota nostra cognitiōe. Quæ ideo dico, ne Pighardus hereticus in mē sibi uideatur obtinuisse purgatoriū nō esse, quia locum eius ignotum esse cōsiteor. Aut ideo Romanā ecclesiam errare, quia opinionē B. Thomae non explodit. Mihi certissimū est, purgatorium esse nec multū memoueret quid blatterent hæretici, quando iā mille & plus centum anni sunt quod B. Aug. in suarum confessio. lib. ix. pro matre & patre suo orat, & orandū perit. Et eadem sancta mater eius, moriens (ut ibi scribit) memoriā sui optauerit ad altare domini, Sed & a B. Ambro. id factum narrat. Quod si etiā tempore Apostolorū nō fuisset purgatoriū (ut superbit fastidio sus Pighardus) nunquid ideo crederidū est hæretico, uix quin quaginta annos nuper nato, & fidem tot seculorū falsam fuisse cōtendendū maxime cū ipse nihil aliud faciat, q̄ quod dicit, nō credo. & sic probauit oīa sua, & improbauit omnia nostra, quasi non & lignū & lapis nō credant. Sed hæc suo operi & temporī igitur concessum est, horrorem esse in animabus. Nunc pro-